

Nevşehir Anadolu İmam hatip Lisesi

KUDÜS

Furkan Sağlam

29.02.2020

Bölüm 1 – Danişmend Ailesi-

Günlerden çetin bir kış günüydü. Hava soğuğuyla sertlik saçıyordu. Üzerinde kar biriken yapraklar aşığı eğilerek adeta bir ihtiyarın sırtını andırmıştı. Islık öttürerek esen rüzgâr yaprakları kâh yere döküyor kâh sallandırıyordu. Karla karışan toprak kırışık bir vücudu andırıyordu. Oluşan çukurların içinden akan su birinin ayağını basmasıyla etrafa dağıldı. Bacağına yapışan çamurları önemsemeden hiddetlice konuşarak yürüyordu:

-Sen ki Altemur, çetin geçen kışı önemsemez, soğuğun kestiği ellerinin, yüzünün acısını dinlemez, köle gibi didinirsin. Yıllardır Danişmendlerin celepliğini yapar, kin dolu olmana karşın sükût edersin. Artık sükudu bozmak vaktidir.

Hiddetinden nereye gittiğini unutmuş gibiydi, göz ucuyla etrafına bakındı. Doğru yoldaydı. Şu çalılıklarla kaplanmış uzunca yol köyün ileri geleni Eşref oğlu Danişmed'in evine çıkıyordu. Ev diğer evlerle mukayese yapıldığında ihtişamlıydı. Hele bir kapısı vardı ki köylüler bu kapıya baktıkça imrenirdi. Kapının ortasında bulunan kalın tokmak erkek misafir için, ince tokmak ise bayan misafir içindi. Ahalinin ihtişama kapılmasının bir nedeni bu ailenin ince düşünmesiydi.

Üzeri buz kesmiş kalın tokmak kapıya vurulunca buzlarını yere döktü. Tokmağın hızlıca vurulması kapının daha acele açılmasına neden oldu. Kapıda beliren evin ve ahalinin anası Firdevs Ana idi:

-Alacaklı gibi çalman nedendir? Evde olduğumuzu bilmez misin evladım?

Kafasını öne arkaya sallayarak geçiştirdi Firdevs Ana'yı. Evin içine girince adımları küçülmüştü. Evin anasını geçiştirse de üzerine saygınlık çökmüştü.

-Müsaade var mıdır beyim?

-Buyurasın!

Odanın içi yanan şömineden sıcaktı. Üşüyen ellerini ovuşturan Altemur lambada yanan alevi titretmiş gözlerini bu lambaya dikmişti. Bu sefer beyin seslenmesiyle titreyen lamba değil celebin kendisi olmuştu:

-Ziyaret-i sebebin nedir?

Kendinde cesaret toplamaya çalıştıktan sonra söze girdi:

-Ahvalimden anlayacağınız üzere mahzunumdur, satışı getirdiğim hayvanlar telef olmuştur. Ahali sizin hediyeniz olduğunu duyunca 2 koyundan başkasını almadı. Zararım büyüktür beyim, yardımını talep ederim!

-Evela yardımını gördüğün ailenin kapısını düzgün çalmayı öğreneceksin. Hem, dememiş miydin sana benim dediğimden fazlasını getirme, ahalinin ihtiyacını gözeterek senden mal talep ederim. Sen ne dedin? Fazla maldan zarar gelmez, aldığım parayı faizle arttırır birkaç yıl dinlenirim. Günaha girdiğini bilerek nasıl karşıma gelirsin! Allah'a savaş açan biriyle bu saatten sonra münasebetim olamaz. Yıkıl git!

Altemur'la beraber adeta odadaki yanan odunlar, kolonu oluşturan taşlar da boyun eğmişti. Yine de yaptığından pişman değildi. Odadan ayrılırken bildiği tek şey içinde oluşan nefretti...

Kapının arkasından bakan Firdevs Ana girmek için müsaade istiyordu.

-Gir hatun gir, gel otur şöyle.

-Anlatacağım vardır lakin canınızın daha da sıkılmasından korkarım.

-Anlat hele ne oldu?

-Dün gece bir düş gördüm. Karanlık bir mezarlığın içinde adımlıyordum. Hiç bilmediğim bir yerdi lakin hep gelip gezdiğim bir yer gibiydi. Mezar taşlarına bakarken bir an donakaldım! Senin adın yazıyordu beyim. Etrafıma bakınırken arkadaki mezar gözüme ilişti.O mezar taşında da Celaleddin'imın adı yazıyordu. Derken biri çıkageldi. Dedi ki senin bilemeyeceğin fakat Allah'ın bildiği bir zamanda oğlunla eşini kaybedeceksin. Geriye kalan oğlun Ataullah yurtların anasını Müslümanların edecek ve soyundan bin yiğit adından söz ettirecek. Sen de fesattan uzak dur, dur ki adından binlerce yıl söz edilsin.

-Rabb'ime şükürler olsun ki dualarımız kabul ediliyor. Biliriz ki fani dünyada Hak için ölmek bizim için şereftir. Başımıza geleceklerden ötürü üzülmür ve yenik düşersen hakkım helal değildir!

-Müsaade var mıdır baba?

-Gelin hele gelin!

Kapıdan giren Ataullah ile Celaleddin'di. İkisi de boylu poslu civan delikanlılardı. Babası Celaleddin'e bakınca yüzü düştü ama tekrar gülümseyerek ikisini de buyurun etti:

-Var mıdır ahalinin bir sorunu ihtiyacı?

-Hepsinin ahvali iyidir. Celebi kovduğundan ötürü meraklıdırlar. Lakin sebebini bilmeseler de doğru yaptığından emindirler.

-Eyvallah Celaleddin'im. Sende durum nedir Ataullah?

-Benim içimde şüphe vardır Bey'im. Sadece celep diyip geçmemek lazımdır. Tedbirli olmak en karlısıdır. Bildiğiniz üzere Nemrut'u öldüren de sadece bir sinektir.

-Nasıl bir tedbir önerirsin yiğidim?

-Tedbir birbirimize sahip çıkmaktır!

-Eyvallah!

-Mevsim-i Elimane-

Karlar eriyor, çizgi çizgi yerler düzleşiyordu. Yeryüzü büyüklü küçüklü çiçeklerle süslenmeye başlamıştı. Güneş tüm azizliğini göstererek ortaya ilkbahar havası yayıyordu. Güneşin açmasıyla yeni açan bir çiçek kökünden ayrılarak kendini birinin elinde buldu:

-Şu çiçek nasıl güneşle hayat buluyorsa bende seninle hayatın anlamını buluyorum. Sende bulduğum bu anlam dünyada da ahirette de bizi bir arada tutacaktır.Derken etrafta bir çığlık dolanmaya başladı:;

-Dicle Sultan Ataullah beyim! Yetişin ev yanıyor!

Göz göze geldikten sonra meydana doğru koşular. Ahali toplanmış koşarken Ataullah koştukları yere bakınca kanı çekildi. Lakin kanındaki güçlülük onu eve doğru koşturuyordu. Evin önüne geldiğinde çatırdayan odunlar yere dökülüyordu. Tereddüt etmeden içeri girdi ve girişte kardeşinin cesediyle karşılaştı. Az daha içeri girdiğinde anasıyla babası dip dibeydi. Babası anasına zarar gelmesin diye onu sarıp sarmalamıştı. Üçünü de çekip çıkardı ve artık gücü yoktu. Yere yıkıldı, nefes nefeseydi.Ahali hüsrana içinde cesetlerin üstünü kapattı. Ataullah sadece nefes nefese gökyüzünü izliyordu...

-Büyük Fetihe Doğru-

Geçen yıllar Ataullah'ı 65'ine getirmişti. Dicle'den olan oğlu Behzat fetih işlerini yürütüyordu. Acele ile babasının yanına girdi:

-Müsaade var mıdır?

-Buyur?

-Bugün hazırlıkların son bulunduğu gündür.4 yılda ahaliyi teşkilatlandırıp ordu haline getirdik, Kudüs'ün içine adamlarımızı saldı, yol belirledik. Müşrikler hazırlandığımızı bilirler ve güçlü kalelerine iyice güç katarlar. Daha fazla beklemek iyice güçlenmelerine müsaade etmektir.

Ataullah Dicle'ye işaret etti ve vakit geçmeden Dicle elinde bir sandıkla geldi. Sandığa anlamlı anlamlı bakan Ataullah:

-Bu atam Danişmend'in mirasıdır. Kudüs'ün fethi senin dedenden bu yana süregelen bir çalışmadır. Şükretmen gerek, babama ve bana nasip olmayan fetih sana nasip olacak.

Sandığın içinden bir kağıt çıkardı ve okumaya koyuldu:

Atam Eşref'ten aldığım nasihat kahpeliğe kahpelikle karşılık vermemek, Allah rızası için yaşamak, sevmek ve sevmektir. Önder gösterdiği tek kişi Hz. Muhammed'dir.Bilirim ki şehirlerin anasını fetih etmek bize nasip olmayacak.O halde bu mektubu okurken aklınızda bulunsun ki büyük bir nimet içindesiniz.Dostunuza su düşmanınıza sel olun,yüreğiniz kadar bileğiniz olsun ve daima düşmanınızdan bilgili olun. Atamın ve benim sözümü çiğnemeyin!

-Duydun evlat. Bilmen gereken bir şey de çektiğin zorlukların seni bu dünyada da ahirette de mutlu edecektir. O halde Atan için Müslümanlar için yürüyesin! Mübarek toprakları Müslümanların edesin! Behzat adının hakkını veresin!

-Allah utandırmasın!

Kapıdan dışarı çıkarken sanki vücudu çeliktendi ve kimse onu yıkamazdı. Biliyordu ki savaş galibiyetle sonuçlanacaktı.

-Timur gel hele.

-Buyur beyim?

-Çevre obalara haber salasın. Bugün birlik günüdür. Şafak sökmeden bütün obalar Nebo dağında toplansın.

-Buyruk sizindir!

Behzat eli kılıcında ufku izliyordu. Cenk çetin geçecekti lakin Müslüman şehri kafir elinde kalmayacaktı...

-Müslüman Yurdu Kudüs-

Şafağın getirdiği yarı aydınlık askerlerin üzerine umut doğuruyordu. Atların kişnemeleri, nal sesleri birbirine karışıyor lakin askerlerin gözleri dimdik ufka bakıyordu. Gözlerinden akan cesurluk, bin yıllık destan yazdıracaktı.

-Beyim son katılan obayla beraber sayımız 12 bini buluyor.

-Birinci tabur düşmanla karşı karşıya savaşacak. Bir müddet çarpıştıktan sonra geri kaçacaklar. Düşman pes etti sanıp kovalayacak. Dağın arkasına saklanmış olan bizler çıkıp düşmanı çember içine alacağız. Doğu ve batıya yerleştirdiğim okçular bir tane düşmanı bile cepheden kaçırtmayacak. Hakkımızda hayırlı olsun. Allah utandırmasın!

-Sefer bizim zafer Allah'ındır.

Ordunun başına geçen Ataullah ile Behzat atlarını yan yana getirdi ve Ataullah konuşmaya başladı:

-Düşman taaruza başlamak üzeredir. Allah bileğinizi düşürmesin, gözünüze korku vermesin, Allah adı yayma niyetine, haydi, Allahuekber!

Öyle bir hızla ilerliyorlardı ki düşman üzerine, akli olsaydı yerdeki toprak bile teslim olurdu. Karşı karşıya çarpışma başlamış, kılıcın soğukluğu üzerine bulaşan kanlardan ılımıştı. Kimisi attan düşüyor kimisi elini kimisi kolunu kaybediyordu. Şehit düşenler olsa da daima havada tuttıkları şey davalarıydı, imanlarıydı...

Düşman ordusu zayıflamış çemberin içinde karınca misali ezilmişti. Ataullah cenk sırasında şehit düşmüş, tanınamaz hale gelmişti. Behzat komutanı çağırdı:

-Girilmeye hazır mıdır?

-Hazırdım Bey'im. Son taburu da yendik. Kudüs'ün kapısı bizler için açılmıştır.

Kafasıyla onaylayan Behzat atını mahmuzlayarak şehire giriş yaptı. Ahali korkarak bir yerlere saklanmıştı. Behzat atını yüksek bir tepeye sürdü. Atı şaha kalktı ve o an konuşmaya başladı:

-Ben Danişmend torunu Ataullah oğlu Behzat! Ben ne Türk'ümdür ne Moğol'umdur ne de Haç'lıyımdır. Benim soyumda kimliğimde Müslümanlıktır. Herkes tarafından bilinsin ki kimse zulüm çekmeyecek. Tavırlarının karşılığını adaletle alacaklar. Kimsenin inancına baskı yapılmayacak. Bugün kutlu gündür. Atamın hayalini gerçekleştirdiğim gündür. Bu günden sonra Kudüs'te ezanlar okutulsun helalinden pazarlar kurulsun. Doğrusuyla ticaretler yapılsın. Bizlerin torunları destanlar yazsın. Binbirⁱ zorlukla aldığımız bu yurdu düşman eline vermeden ihya etsin. Yeri ve göğü yaratan Rabb'im bizleri yolumuzdan şaşırtmasın!

Ahali memnun olmuşçasına dinliyor, sanki aradıkları yönetimi bulmuşçasına birbirlerine bakıyorlardı. Ahali'den biri sualde bulundu:

-Size nasıl seslenelim efendim?

Tam Behzat söze koyulacaktı ki atını şahlandıran Dicle Sultan:

-Onun adı Ataullah oğlu Behzat Gazi'dir! Böyle biline!

ⁱ Kelimelerin anlamları:

Altemur: Demirin korlaşmış kırmızı hali.

Ataullah:Allah'ın hediyesi,ihsanı,lütfu.

Behzat:Soyu güzel,doğuştan asil.

Celeleddin:Dini savunan,dinin övdüğü.

Celep:Osmanlı zamanında kasabalara, eyaletlere hayvan satan kişi.

Danişmend:Bilgili,alim.

Dicle:Irak'ta denize dökülen nehir.

Eşref:Şeref sahibi.

Firdevs:Cennet'in bir katı.

Hamdullah:Allah'a şükreden.

Mevsim-i Elimane: Aclarla dolu mevsim.

Timur:Demir.

KAYNAK: KIZ-ERKEK İSİMLERİ DİNİMİZ İSLAM, MEVSİM,OSMANLICA SÖZLÜK.